

Da de nævnte hensyn ikke gør sig gældende for så vidt angår bestemmelsen i lovforslagets § 4, stk. 1-5, foreslås i stk. 1, 2. pkt. at disse bestemmelser træder i kraft straks ved lovens kundgørelse i Lovtidende.

Som nævnt foran under de almindelige bemærkninger foreslås det i *stk. 2* bl. a. at der tilvejebringes hjemmel for, at den særlige færøske kundgørelsesordning, jfr. lov nr. 51 af 1. april 1896 om kundgørelse af love og anordninger på Færøerne, ophæves. Der henvises i denne forbindelse til betænkningen side 36 f, jfr. side 23 f. 1896-loven er optaget som bilag 3 til betænkningen.

Spørgsmålet om ophævelse af 1896-loven og overgang til en ny kundgørelsesmåde er af statsministeriet gennem rigsombudsmanden på Færøerne forelagt for det færøske hjemmestyre. Hjemmestyrets udtalelse foreligger endnu ikke, og man har derfor fundet det rigtigst at foreslå, at justitsministeren bemyndiges til at træffe bestemmelse om ophævelse af den særlige, supplerende kundgørelsesordning, der er indeholdt i loven af 1896, således at den endelige stillingtagen hertil afventer fremkomsten af hjemmestyrets udtalelse.

Gennemførelsen af lovforslaget medfører ingen ændring i kundgørelsesmåden for de af lagtinget i medfør af lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre vedtagne lagtingslove, idet fast-

sættelsen af bestemmelser om kundgørelse heraf henhører under hjemmestyret.

1870-loven gælder umiddelbart også for Grønland, jfr. nærmere betænkningen side 24. I overensstemmelse hermed er der heller ikke i det foreliggende lovforslag indeholdt særbestemmelser om Grønland, jfr. herved betænkningen side 37.

Efter *stk. 3* foreslås de anordninger, som er udfærdiget i medfør af § 2, stk. 2, i den nugældende lov om udgivelse af en Lovtidende og en Ministerialtidende, opretholdt. Efter denne bestemmelse kan ministerielle bekendtgørelser undtages fra hovedreglen om, at også bekendtgørelser skal indføres i Lovtidende. Kundgørelsesmåden fastsættes da af vedkommende minister. Bestemmelsen har især fundet anvendelse på bekendtgørelser af speciel faglig eller lokal karakter uden interesse for befolkningen i almindelighed. Det fremgår af formuleringen, der på dette punkt er tydeliggjort i forhold til betækningsudkastet, at den hidtil gældende kundgørelsesmåde for disse bekendtgørelses vedkommende træder i stedet for den, der er fastsat i lovforslagets § 3, stk. 2.

Efterhånden som anordninger udstedt med hjemmel i 1870-lovens § 2, stk. 2, afløses af bekendtgørelser efter lovforslagets § 3, stk. 1, vil denne afvigelse fra den almindelige regel i lovforslagets § 3, stk. 2, dog miste praktisk betydning.